

ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆನಪಾದರೆ ಅದು ಕಾಕತಾಳೀಯವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ದೇಹ ನಶ್ವರ, ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಸಾವಿಲ್ಲ, ಅದು ದೇಹದಿಂದ ದೇಹಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗುವಂಥದ್ದು. ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ದೇಹದ ಹಂಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಯಾವತ್ತಿನ ನಂಬಿಕೆ. ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯೊಂದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಮೆಟಾವರ್ಸಿನ ಸಿದ್ಧಾಂತ ಕೂಡಾ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಇದೇ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲವೇ? ಮನುಷ್ಯ ಹುಟ್ಟಿದಮೇಲೆ ಸದಾಕಾಲ ಮಿಷಿಯಿಂದ ಬಾಳಿದರೆ ಅದೇ ಆ ಜನ್ಮದ ಸಾರ್ಥಕತೆ ಎಂದಾದಮೇಲೆ, ಕೃತಕವಾಗಿ ಸ್ವಿಮುಲೇಟ್‌ಗೊಂಡ ಮದುಳಿನಿಂದಲೇ ಅದು ಸಿದ್ಧಿಸಿದರೆ ತೊಂದರೆಯೇನು? ಮನಸು ಮತ್ತು ಮದುಳು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆನಂದತುಲಿತವಾಗಿರುವಾಗ, ದೇಹಕ್ಕೆ ಏನಾದರೇನಂತೆ? ರಮಣ ಮಹರ್ಷಿಗಳ ಕೊನೆಗಾಲದ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನೊಮ್ಮೆ ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳೋಣ. ಕಾನ್ಸರ್ ಓಡಿತರಾಗಿದ್ದ ಅವರು ಅದರಿಂದಾಗಿ ಯಾವುದೇ ನೋವನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಲಿಲ್ಲ. ರೋಗವಾಗಿರುವುದು ದೇಹಕ್ಕೆ, ಆತ್ಮಕ್ಕಲ್ಲ, ಹೀಗಾಗಿ ದೇಹದ ನೋವು ನನ್ನ ಆತ್ಮದ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಂಬಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ರೋಗದ ಬಾಧೆ ಕಿಂಚಿತ್ತೂ ತಾಕಲೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಪ್ರತೀತಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಅನುಷ್ಠಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದ 'ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿ' ಕೂಡ ಈ ದೇಹ ಹಾಗೂ ಆತ್ಮಗಳ ನಡುವಿನ ನಿರ್ಲಿಪ್ತತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದೇ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಮನುಷ್ಯನ ದೇಹ ಹಾಗೂ ಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಬಲ್ಲ 'ಮೆಟಾವರ್ಸ್' ಎಂಬುದು ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ

ದೊರಕಿದ ಅತಿ ದೊಡ್ಡ ವರವಾಗಬಹುದೇ? ಜೀವನ ಜಂಜಾಟದಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಮುಖರಾಗಿ ಬದುಕಿ, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ದೇಹ ಓಡನೆಯಿಲ್ಲದೇ ಇಹಲೋಕ ತ್ಯಜಿಸುವ ಅನನ್ಯ ಅವಕಾಶಕ್ಕೆ ನಾನಿ ಹಾಡಿತೇ ಈ ಮೆಟಾವರ್ಸ್? ಉತ್ತರ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುವ ಮೊದಲು ಕೆಲವು ಲಾಭ ನಷ್ಟಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಗಮನಿಸುವುದು ಒಳಿತು.

ಲಾಭ ನಷ್ಟಗಳ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ

ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಬ್ಬ ದಿನವಿಡೀ ಮೆಟಾವರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಿದರೆ ಮೆಟಾವರ್ಸಿನ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಆಗುವ ಲಾಭವಾದರೂ ಏನು? 'ವ್ಯಕ್ತಿ'ಯೊಬ್ಬನನ್ನು 'ಗ್ರಾಹಕ'ನನ್ನಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸದಿದ್ದರೆ ಆತ ಮೆಟಾವರ್ಸಿನಂತಹ ಡಿಜಿಟಲ್ ಭೂಮಿಕೆ ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕುಳಿತಿರುವುದಾದರೂ ಏಕೆ? ಮನುಕುಲಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ-ನಿಮ್ಮದಿ ಕರಣಿಸಲು ಬಂದ ದೇವದೂತನೇ ಆತ? ಸಂಪತ್ತಿನ ವೃದ್ಧಿಯೇ ಏಕಮೇವ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿರುವಾಗ, ಆತ ಮೆಟಾವರ್ಸನ್ನು ಜನ ಸುಖಾಸುಮ್ಮನೆ ಅನುಭೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರಲು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ನಂಬುವುದು ಮೂರ್ಖತನವಾದೀತು. ಅಲ್ಲಿ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಯಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿಯ ಹಣ ಇಲ್ಲಿಗೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಹಣ ಅಲ್ಲಿಗೂ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಪ್ರತಿಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಹೊಸಸಂಪತ್ತು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೆಟಾವರ್ಸಿನ ಪ್ರತಿ ಗ್ರಾಹಕನೂ ದುಡಿಯಲೇ ಬೇಕು, ಅದಕ್ಕೆ ಆತನ ಒರಿಜಿನಲ್ ದೇಹವೇ ಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಭೌತಿಕ ದೇಹದ ಹಂಗಿಲ್ಲದೇ ಭೃತಿಮತಲೋಕದಲ್ಲೇ ಜೀವನ ಕಳೆಯುತ್ತೇವೆ ಎಂಬುದು ಅಸಾಧ್ಯದ ಸಂಗತಿ.

ಅಂದಹಾಗೆ, ಈ ಒಂದು ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ನಾವು ಕಡೆಗಣಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯನ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಯಾತನಾರಹಿತವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಯೋಗವೇ ಒಡ್ಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಕೋಟ್ಯಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬೆಲೆ ಇಡಬಹುದು ಮೆಟಾವರ್ಸ್. ಹಾಗಾದರೆ ನೋವಿಲ್ಲದ ಸಾವು ಕೂಡಾ ಈ ಜಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತನ ಹಕ್ಕೇ ಆಯಿತಲ್ಲವೇ?

ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದರೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಅತಿರೇಕದ ಚಿಂತನೆ ಅನ್ನಿಸಬಹುದು. ನಾವಿಂದು ಡಿಜಿಟಲ್ ಲೋಕ ಹಾಗೂ ಅಂತರ್ಜಾಲದ ಜುಗಲ್‌ಬಂದಿಗೆ ತಲೆದೂಗಿಯಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಹೊಸ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಲಭ್ಯತೆಯನ್ನೆಲ್ಲ ತಿಳಿದೋ ತಿಳಿಯದೆಯೋ ಒಪ್ಪಿ, ಅಪ್ಪಿಕೊಂಡಾಗಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಮೆಟಾವರ್ಸಿನ ಒಳಿತು ಕೆಡಕುಗಳನ್ನು ತಕ್ಕಡಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗುವುದೇ ಅಸಂಬಂಧವೆನಿಸಬಹುದು. ಮೇಲಾಗಿ, ತೂಗುವ ತಕ್ಕಡಿಯೇ ಡಿಜಿಟಲ್ ಆಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ತುಲನೆಯ ಸತ್ಯಾಸತ್ಯತೆಯನ್ನು ಪರಾಮರ್ಶಿಸಲು ತಕ್ಕಮಾನದಂಡವಾದರೂ ಯಾವುದು? ಫೋರ್ಡ್ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಚಿಕ್ಕಡಿಗಾಡಿಯ ಲಾಭದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಹಾಸ್ಯಾಸ್ಪದ ಅನ್ನಿಸುವ ಕಾಲವಿದು. ಗಾಡಿಯ ಚಕ್ರ ಉರುಳುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬಲ್ಲವರಾರು? ಮನುಕುಲದ ಕುಸಿತ ಹೀಗೇ ಎಂದು ಬರೆದಿದ್ದರೆ ಬದಲಾಯಿಸುವರಾರು? ಬರುವುದನ್ನು ಎದುರಿಸೋಣ, ಮೆಟಾವರ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in